

i Kommissionen i, at der bør gives Lejlighed til at gennemføre Ordningen, naar det gennem Kommuneafstemning viser sig, at Ordningen bæres oppe af en meget udbredt Folkevilje paa et bestemt Omraade. Naar man giver saadan Adgang, vil det imidlertid vanskeligt kunne begrundes, at denne kun staar aaben for Landkommuner og kun vil hjemle disse Ret til at standse Udskænkningen en Del af Dagen, og Ministeriet har derfor sluttet sig til det Mindretal, som foreslaar at give alle Kommuner en saadan Kommuneafstemningsret, og saaledes at Ordningen efter Kommunalbestyrelsens og Vælgernes Bestemmelse maa kunne omfatte hele Søn- og Helligdagen eller en Del af denne.

Medens det er en Selvfølge, at den ved en Kommuneafstemning truffene Beslutning kan ændres ved en ny Afstemning, synes det naturligt at fastsætte et vist længere Tidsrum, inden hvis Udløb en saadan ikke kan finde Sted. Dette Tidsrum har man foreslaaet fastsat til 4 Aar — det samme Aaremaal, der er gældende ved de kommunale Valg.

I Paragraffens sidste Stykke har man ment at burde indføje en Bestemmelse om, at Politimesterens Beslutning kan være Genstand for Paaanke til højere Myndighed.

Til § 31.

Den fra Kommissionsforslaget afvigende Formulering tilsigter at betone, at ej heller Værtens egne Børn overhovedet maa anvendes i Beværtningslokalerne i Udskænkningstiden, idet ogsaa for disses Vedkommende en saadan Anvendelse maa anses for betænkelig.

Til § 35.

I Paragraffens 2det Stykke er der — for at afskære enhver Tvivl — indføjjet en udtrykkelig Udtalelse om, at Politiets Bestemmelse om, at Retten til at udøve Næringen unddrages en Bevillingshaver i kortere eller længere Tid, kan være Genstand for Paaanke.

Til § 40.

Man har tiltraadt det af et Mindretal indenfor Kommissionen fremsatte Forslag om, at de i Paragraffens 3die Stykke omhandlede Kommuneafstemninger afgøres ved almindeligt Flertal af de afgivne Stemmer, og 3die Stykke er derfor ændret i Overensstemmelse hermed.

Til § 42.

Foruden ved nogle mindre Ændringer af redaktionel Natur adskiller denne Paragraf i den nu foreslaaede Skikkelse sig fra Kommissionsforslaget derved, at den i Punkt 4 omhandlede Dispensationsmyndighed er foreslaaet henlagt fra Magistraten — paa Landet Amtmanden — til vedkommende Kommunalbestyrelse, for saa vidt angaar den Del af den i Paragraffen omhandlede Afgift — den saakaldte Brændevinsafgift —, der tilkommer Kommunen, og til Indenrigsministeriet, for saa vidt angaar den Del af Afgiften, der tilkommer Statskassen. Forholdet er for Tiden ordnet saaledes, at Indenrigsministeriets Samtykke udkræves til Eftergivelse af Statskassens Andel af Afgiften, og man har ikke fundet Anledning til at foreslaa nogen Forandring heri, idet det formentlig er betænkeligt at tillægge de kommunale Myndigheder Afgørelsen med Hensyn til Afgiftsbeløb, der tilkommer Statskassen.

Endvidere er som Følge af den foreslaaede Ændring i § 43 den sidste Del af Kommissionsforslagets Punkt 2 udgaet.

Til § 43.

Til Begrundelse af de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser, der afviger saavel fra Kommissionens Flertals som fra Mindretallets Forslag, bemærkes følgende:

Ministeriet maa billige den Betragtning, at Meddelelse af en Bevilling paa Aaremaal ikke kan hjemle nogen Ret til Erstatning i Tilfælde af Bevillingens Ikke-Fornylse. Thi den, der modtager en saadan Bevilling paa Aaremaal, maa regne med, at den ophører med den en Gang givne Bevillings Udløb, og indrette sine Forhold derefter. Derimod maa det erkendes, at Afskæring fra enhver Adgang til eventuelt at give Erstatning vil kunne medføre, at store for Kommunen nødvendige eller uundværlige Virksomheder ikke kommer i Stand. Man vil saaledes neppe kunne gøre Regning paa, at der ved privat Initiativ opføres f. Eks. en Million-Bygning udelukkende indrettet med Hotel- og Restaurantvirksomhed for Øje, medmindre den paagældende har betryggende Sikkerhed for i en passende Tid at kunne drive eller lade Bedriften drive som planlagt, for at den nødvendige Amortisering af Udgifterne ved Bygningens Opførelse og Virksomhedens Indretning kan foregaa. En 5-Aars Periode uden Sikkerhed for Fornylse vil ikke være tilstrækkelig hertil, og saafremt Kommunen maatte mene,